

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.106 van 17 januari 2013
in de zaak A. 199.927/VII-38.074.**

In zake : Nancy HOEKX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jacqueline Meersman
kantoor houdend te 9000 Gent
Willem Tellstraat 22
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 24 februari 2011 waarbij het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel van 8 september 2010, houdende weigering aan Nancy Hoekx van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en uitbreiden van een veeteeltbedrijf, gelegen aan Heuvel 98 te Lommel, niet wordt ingewilligd en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.152 van 15 september 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 oktober 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jacqueline Meersman, die verschijnt voor de verzoekster, en bestuurssecretaris Tom Roosen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is exploitant van een veeteeltinrichting gelegen aan Heuvel 98 te Lommel. Daartoe beschikt zij over een vergunning met een geldigheidstermijn tot 1 september 2011.

3.2. Op 15 april 2008 dient de verzoekster een aanvraag in voor het verder exploiteren en uitbreiden van haar landbouwbedrijf. Deze aanvraag wordt geweigerd bij besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 21 januari 2009. Het door de verzoekster bij de Raad van State ingestelde annulatieberoep tegen deze weigeringsbeslissing wordt verworpen bij arrest nr. 199.411 van 11 januari 2010 (zaak A. 191.751/VII-37.334).

3.3. In het kader van haar uitbreidingsproject dient zij tevens een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in voor het bouwen van een zoogkoeienstal. Die aanvraag wordt finaal geweigerd bij besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 25 september 2008. Het annulatieberoep tegen de weigering van de stedenbouwkundige vergunning wordt verworpen bij arrest nr. 212.144 van 21 maart 2011 (zaak A. 190.456/X-13.968).

3.4. Op 15 april 2010 dient de verzoekster opnieuw een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en uitbreiden van haar inrichting.

3.5. Bij besluit van 8 september 2010 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel de gevraagde vergunning.

3.6. De verzoekster stelt tegen voormelde weigeringsbeslissing administratief beroep in bij de deputatie van de provincie Limburg.

3.7. In het kader van de administratieve beroepsprocedure verlenen zowel de afdeling Operationeel Waterbeheer, de afdeling Milieuvergunningen, de dienst Water en Domeinen als de Provinciale Milieuvergunningscommissie een gunstig advies. De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar adviseert "gunstig (...) indien de aanvrager de mogelijkheid heeft om een extensieve begrazing toe te passen (4 weidedieren/ha.), en ongunstig in het andere geval".

3.8. Op 24 februari 2011 wijst de deputatie van de provincie Limburg het beroep van de verzoekster af en bevestigt zij de weigering van de gevraagde milieuvergunning.

Dit is het bestreden besluit, dat als volgt is gemotiveerd :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting deels in een agrarisch gebied en deels in en woongebied ander dan een woongebied met een landelijk karakter volgens het Gewestplan Neerpelt-Bree, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 22 maart 1978; dat voor het deel van het gemeentelijk grondgebied waar de percelen gelegen zijn geen goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan of bijzonder plan van aanleg, noch een behoorlijk vergunde verkaveling bestaat;

Overwegende dat de exploitant met deze aanvraag beoogt een vergunning te bekomen voor de verdere exploitatie en uitbreiding van een vergund veeteeltbedrijf tot een totaal van 65 stuks rundvee; dat hiertoe een nieuwe stal zal gebouwd worden; dat er tevens een grondwaterwinning van 800 m² per jaar wordt aangevraagd; dat er in de aanvraag verschillende meldingsplichtige inrichtingen worden opgenomen die horen bij de uitbating van het beoogde veeteeltbedrijf; dat de exploitant voor de percelen ter plaatse Heuvel 98 te Lommel beschikt over een lopende milieuvergunning voor het houden van 8 runderen en 3 m³ mest verleend bij besluit van het college van burgemeester en schepenen d.d. 11 augustus 1992, voor een termijn tot 1 september 2011 (in tegenstelling tot hetgeen wordt vermeld in het beroepschrift, t.w. 53 inheemse grote zoogdieren);

Overwegende dat de aangevraagde milieuvergunning door het schepencollege in eerste aanleg werd geweigerd omwille van geurhinder en het feit dat een inrichting van 65 runderen niet in woongebied thuishoort; dat verder wordt gesteld dat het ingesloten kleinschalige agrarisch gebied niet geschikt is om een inrichting van deze omvang in te planten, gelet op de nabijheid van 60 woningen; dat daarnaast de weigering van de stedenbouwkundige vergunning en het ongunstig advies van de stedenbouwkundig ambtenaar worden aangehaald;

Overwegende dat de exploitant in het voorjaar van 2008 een eerste maal een milieuvergunningsaanvraag heeft ingediend voor de uitbreiding tot 65 runderen; dat deze vergunning werd geweigerd in eerste aanleg door het schepencollege bij besluit van 19 augustus 2008; dat de exploitant hiertegen beroep heeft ingesteld bij de deputatie; dat de deputatie op 21 januari 2009 de beslissing van het schepencollege heeft bevestigd omdat er niet voldaan werd aan de afstandsregels voor opslagplaatsen voor dierlijke mest zoals weergegeven in artikel 5.28.2.2 van Vlarem II en omdat de stedenbouwkundige vergunning werd geweigerd;

Overwegende dat er in het huidige aanvraagdossier wordt aangegeven dat de stalmest gedeeltelijk gestockeerd wordt in de stal zelf; dat de stroboxen kunnen beschouwd worden als een niet-vergunningsplichtige opslag; dat een

gedeelte van de stalmest wordt opgeslagen op de kopakker;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een zoogkoeienstal werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van Lommel, op 7 juli 2008; dat het beroep van de exploitant tegen dit besluit van het schepencollege niet werd ingewilligd door de deputatie op 25 september 2008, om volgende redenen:

- Wat de bestemming betreft is de aanvraag niet bestaanbaar met het gewestplan. Het betreft hier geen volwaardig leefbaar agrarisch of para-agrarisch bedrijf.
- De kenmerken van de onmiddellijke omgeving betreft een ingesloten kleinschalig agrarisch gebied, waar een inrichting van dergelijke omvang niet thuishoort.
- Het karakter van de betrokken omgeving en de graad van bebouwing geeft aan dat de aanvraag gelegen is in een relatief dichtbebouwde omgeving.
- De bezwaarschriften van het openbaar onderzoek worden bijgetreden. De voorziene inplanting van de stal in de onmiddellijke omgeving van de omringende woningen zorgt voor overlast. De toename van het vrachtverkeer in de woonstraat is niet aanvaardbaar.
- In de omzendbrief RO/2002/01 werden de richtlijnen gegeven voor de beoordeling van aanvragen voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.
- De aanvrager beschikt over onvoldoende weiland en voldoet bijgevolg niet aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief RO/2002/01.

Dat de exploitant hiertegen een verzoek tot vernietiging heeft ingediend bij de Raad van State; dat deze procedure nog niet werd afgerond;

Overwegende dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de gewestplanbestemming van agrarisch gebied, omdat de stal met zijn volume, omvang en ligging niet past in het kleinschalig agrarisch gebied ingesloten door een relatief dichtbebouwde woonomgeving; dat de exploitant op dit ogenblik beschikt over een milieuvergunning voor een stal met plaatsen voor 8 runderen; dat met huidige aanvraag de verdere exploitatie én een substantiële uitbreiding wordt gevraagd tot 65 dieren, waarvan 25 zoogkoeien, 16 runderen < 1 jaar en 24 runderen tussen 1-2 jaar; dat een uitbreiding met een stal met dergelijke omvang overmatige hinder zou genereren voor de omwonenden, vooral inzake geurhinder; dat de bezwaren van de omwonenden bijgevolg als gegrond kunnen worden beschouwd;

Overwegende dat de argumenten opgenomen in het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Lommel d.d. 8 september 2010 worden bijgetreden;

Overwegende dat het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie niet wordt bijgetreden;

Overwegende dat, rekening houdend met het voorgaande, er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse wel degelijk hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar en niet verenigbaar zijn met de omgeving; (...).

IV. Onderzoek van de middelen

Standpunt van de partijen

4.1. In een eerste middel voert de verzoekster de schending aan van de rechten van verdediging, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van het evenredigheids-, het redelijkheids-, het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht, alsook machtsafwending en -overschrijding.

De verzoekster uit vooreerst kritiek op het feit dat over haar milieuvergunningsaanvraag is geoordeeld "als ware het een bouwvergunningsaanvraag". Ook acht zij de motivering niet afdoende, nu in het bestreden besluit louter wordt verwezen naar de beroepen beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Zulks volstaat volgens haar niet in het licht van de unaniem gunstige adviezen van de adviesorganen. Bij wijze van voorbeeld wijst de verzoekster erop dat, inzake geurhinder, louter wordt voortgegaan op klachten van burenen, terwijl in het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie wordt vastgesteld dat er geen geurhinder is. Eén en ander creëert, zo meent de verzoekster, rechtsonzekerheid. De verzoekster maakt ook gewag van partijdigheid, "nu de heer Cremers, lid van de bestendige deputatie en die meestemde in dit dossier, in Lommel in de gemeenteraad zit en voordien (ten tijde van het indienen van de vorige afgewezen milieu- en stedenbouwkundige vergunning) in Lommel schepen van ruimtelijke ordening was".

De verzoekster stelt voorts dat de beweerde geurhinder nooit werd vastgesteld en door geen enkel bewijs wordt gedragen en dat bovendien in het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie deze geurhinder aanvaardbaar wordt geacht. In dit verband wijst zij erop dat haar inrichting voldoet aan de afstandsregels. Zij is tevens van mening dat wie ervoor kiest om te gaan wonen in een woongebied, palend aan een agrarisch gebied, de nodige hinder mag

verwachten. De verzoekster besluit dat de milieuvergunningverlenende overheid geen passende eindconclusie heeft getrokken.

Daarnaast wordt volgens de verzoekster in het bestreden besluit ten onrechte verwezen naar het bouwdoossier. Immers kan de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag enkel slaan op de verenigbaarheid van de exploitatie met de bestemming van het gebied en "niet afhankelijk zijn van de toekenning van een vergunning voor de bouw van de stallingen waarvan de afwijzing mogelijks te wijten kan zijn aan allerhande argumenten die niets vandoen hebben op milieutechnisch vlak". De verzoekster wijst er hierbij op dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar een gunstig advies heeft uitgebracht. Volgens haar blijkt uit het bestreden besluit niet op basis van welke objectieve gegevens van dit advies zou kunnen worden afgeweken, temeer nu, gelet op de cyclische beweging van de kweek van dieren, er niet constant 65 volwassen koeien achter de woningen van de omwonenden aanwezig zullen zijn.

4.2. In een tweede middel zet de verzoekster uiteen dat alle bezwaren -met name deze inzake de ligging van het bedrijf en de kritiek met betrekking tot het tekort aan gronden- door de adviesinstanties werden weerlegd en dat het bestreden besluit niet afdoende motiveert waarom hiervan wordt afgeweken.

5. In haar memorie van antwoord herleidt de verwerende partij de middelen tot een kritiek op de motivering van het bestreden weigeringsbesluit, samengenomen met een beweerde schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Zij is van mening dat de motieven van het bestreden besluit wettig en afdoende zijn en dat dit besluit met de nodige zorgvuldigheid werd genomen. De verwerende partij voegt aan deze repliek nog toe dat de ingewonnen adviezen niet-bindend zijn, dat zij, na een eigen onderzoek, in alle redelijkheid heeft geoordeeld van deze adviezen te moeten afwijken en dat zij zulks uitdrukkelijk heeft gemotiveerd. Zij stelt hierbij veel belang te hebben gehecht aan de ligging van de stal (met een aanzienlijke omvang) vlak in de buurt van een dichtbebouwde woonomgeving, voor een klein stuk in woongebied volgens het

gewestplan en voor het overige gelegen in een agrarisch gebied dat evenwel een klein en ingesloten karakter heeft, een motief waarover de Raad van State zich reeds heeft uitgesproken in het arrest nr. 212.144 van 21 maart 2011. Daarnaast stelt zij ook rekening te hebben gehouden met de talrijke klachten van de buurtbewoners.

6. De verzoekster dupliceert in haar memorie van wederantwoord dat niet wordt aangetoond welk bijkomend onderzoek de verwerende partij zou hebben uitgevoerd, terwijl zij, door het uitstel van haar beslissing met één maand, hiertoe nochtans ruim de tijd heeft gehad. De verzoekster betwist ook dat het bestreden besluit de nodige motieven zou bevatten om te kunnen afwijken van de gunstige adviezen. Bijkomend voert de verzoekster de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, doordat zij ongelijk zou zijn behandeld ten aanzien van een ander veeteeltbedrijf te Lommel, gelegen deels in agrarisch gebied en deels in woongebied met landelijk karakter, dat wel een milieuvergunning heeft gekregen voor 180 dieren.

7. In haar laatste memorie laat de verzoekster nog gelden dat het onaanvaardbaar is om bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, wanneer alle milieugerelateerde elementen en adviezen gunstig zijn en de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming, het stedenbouwkundig criterium van de goede ruimtelijke ordening als doorslaggevend te beschouwen en als voldoende om een weigering te verantwoorden en alle andere motieven als overtoollig te kwalificeren. De verzoekster stelt dat zelfs bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag het criterium van de goede ruimtelijke ordening nooit doorslaggevend kan zijn, aangezien dat criterium ondergeschikt is aan het onderzoek naar de overeenstemming met de wettelijke en reglementaire voorschriften. Voorts betoogt zij dat de adviesverlenende instanties unaniem gunstig hebben geadviseerd omtrent de verenigbaarheid van de milieuvergunningsaanvraag met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening, zodat enkel mits het aanvoeren van een concreet en niet te weerleggen argument tot de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening kan worden besloten, wat

te dezen niet gebeurd is. Poneren dat in de verleende gunstige adviezen geen aandacht wordt besteed aan de concrete kenmerken van de inrichting in relatie tot de onmiddellijke omgeving, vereist volgens de verzoekster de aanwijzing van het concreet kenmerk dat door de adviesverlenende instanties niet in overweging zou zijn genomen.

Beoordeling

A. Eerste middel

8. Milieuvergunningsaanvragen moeten worden getoetst aan de geldende ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften. Deze stedenbouwkundige beoordeling heeft eveneens betrekking op de verenigbaarheid van de inrichting met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Het bestreden besluit steunt op de vaststelling dat de stal met zijn volume, omvang en ligging niet past in het kleinschalig agrarisch gebied ingesloten door een relatief dichtbebouwde woonomgeving. De omstandigheid dat de verwerende partij bijkomend heeft verwezen naar haar besluit van 25 september 2008 houdende de weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor de nieuwbouw van een zoogkoeienstal en naar de in eerste aanleg genomen weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lommel van 8 september 2010, waarvan de motieven uitdrukkelijk worden bijgetreden, houdt op zich geen schending in van de motiveringsplicht.

9. Bij de beoordeling van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening mag de Raad van State zich niet in de plaats van het bevoegde bestuur stellen. Hij is in de uitoefening van zijn wettigheids-toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

10. De verzoekster toont niet aan dat het oordeel van de verwerende partij omtrent de verenigbaarheid van de inrichting met de goede ruimtelijke ordening onjuist of kennelijk onredelijk is.

In zoverre zij verwijst naar de in het kader van de administratieve beroepsprocedure uitgebrachte gunstige adviezen, wordt opgemerkt dat in het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, aangaande de verenigbaarheid met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, enkel wordt gesteld dat de aanvraag gunstig kan worden beoordeeld "indien de aanvrager de mogelijkheid heeft om een extensieve begrazing toe te passen (4 weidedieren/ha.), en ongunstig in het andere geval" en dat de Provinciale Milieuvergunningscommissie zich van haar kant heeft beperkt tot een verwijzing naar voornoemd advies. Nergens wordt in deze adviezen stilgestaan bij de concrete kenmerken van de inrichting in relatie tot de onmiddellijke omgeving. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat de verwerende partij is afgeweken van deze adviezen.

Het stedenbouwkundig weigeringsmotief, waarvan de onwettigheid niet wordt aangetoond, volstaat op zich om het bestreden besluit te verantwoorden. In het licht van deze vaststelling is het motief betreffende onaanvaardbare geurhinder overtuigend. Kritiek op een overtuigend motief kan niet leiden tot de nietigverklaring van het bestreden besluit.

11. De verzoekster kan voorts niet op goede gronden aanvoeren dat, gelet op de in het dossier uitgebrachte gunstige adviezen, het rechtszekerheidsbeginsel zou zijn geschonden, al was het maar omdat het inherent is aan de rechtsfiguur van een niet-bindend advies dat het bestuur hiervan in zijn beslissing kan afwijken. Evenmin ligt in de loutere vaststelling dat voor andere milieuvergunningsplichtige projecten in de nabijheid van verzoeksters bedrijf wel een vergunning zou zijn verleend, automatisch een schending van het rechtszekerheidsbeginsel besloten, temeer de verzoekster niet aantoont dat de concrete kenmerken van deze inrichtingen identiek zouden zijn.

12. Het onpartijdigheidsbeginsel houdt voor de organen van het actief bestuur in dat zij zich moeten onthouden van deelname aan een besluitvormingsproces met betrekking tot aangelegenheden waarin zij zelf een rechtstreeks en persoonlijk belang hebben. Het persoonlijk en rechtstreeks belang kan ook de vorm aannemen van een moreel belang. Van een moreel belang is sprake wanneer één of meer leden van de beslissende overheid zich reeds eerder over de aangelegenheid in kwestie een eigen mening hebben gevormd, in die mate dat zij niet meer in staat kunnen worden geacht om deze zaak in alle objectiviteit te beoordelen of ze terug te beoordelen. Dit moreel belang komt er op neer dat het betrokken lid, of zelfs het geheel van de leden van de beslissende overheid, door op zijn vroegere mening terug te komen, gezichtsverlies zou lijden, zodat voor hem -of hen- een morele onmogelijkheid bestaat om zulks te doen. Het bestaan van een moreel belang mag echter niet worden vermoed. Het komt aan de verzoekende partij toe om aan de hand van precieze feiten of concrete aanwijzingen de beweerde partijdige opstelling aan te tonen.

Betreft het een collegiaal orgaan, dan kan de aantasting van zijn onpartijdigheid maar in aanmerking worden genomen als enerzijds precieze, wettelijk vastgestelde feiten worden aangevoerd die een redelijke twijfel kunnen doen ontstaan omtrent de partijdigheid van één of meer leden van het college, en als anderzijds uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat de partijdigheid van dit lid of deze leden het hele college heeft kunnen beïnvloeden.

De Raad van State vermag op grond van de schending van het onpartijdigheidsbeginsel een beslissing slechts vernietigen voor zover de eigen aard, meer bepaald de specifieke structuur van het bestuur de toepassing van het genoemde algemeen rechtsbeginsel niet onmogelijk maakt. De toepassing ervan mag ook de totstandkoming van regelmatige beslissingen niet verhinderen.

Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning kent aan het college van burgemeester en schepenen de bevoegdheid toe om in eerste aanleg uitspraak te doen over milieuvergunningsaanvragen omtrent

hinderlijke inrichtingen van de tweede klasse. In beroep is de deputatie van de provincie het bevoegde bestuursorgaan.

De loutere omstandigheid dat een lid van de deputatie van de provincie Limburg vroeger in een ander milieuvergunningsdossier van de verzoekster zou zijn tussengekomen als lid van het college van burgemeester en schepenen, brengt op zich niet de schending van het onpartijdigheidsbeginsel mee.

13. Voor zover de verzoekster voor het eerst in de memorie van wederantwoord de schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert, betreft het een niet-ontvankelijke kritiek die reeds in het verzoekschrift tot nietigverklaring had kunnen worden aangevoerd.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

14. Het motief betreffende de onverenigbaarheid met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, waarvan de verzoekster in het eerste middel niet de onjuistheid of kennelijke onredelijkheid heeft aangetoond, volstaat op zich om de weigering van de milieuvergunning naar recht te verantwoorden. De overwegingen in het bestreden besluit met betrekking tot de geurhinder en de bezwaren van de omwonenden zijn in de gegeven omstandigheden dan ook overtuigend.

Het tweede middel kan bijgevolg niet leiden tot de nietigverklaring van het bestreden besluit.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien januari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	waarnemend kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys